

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 4C/11/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515200203
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Stachovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3515200203.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Novom Meste nad Váhom, pred samosudcom JUDr. Andrejom Stachovičom, v právnej veci žalobcu: K., K.. K..Q..X.. so sídlom S. Q. XX, XXX XX Ž., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpená RASLEGAL, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Františkánske nám. 3, 811 01 Bratislava proti žalovaným: 1/ Z. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom E.. H. XXX, XXX XX D. K., právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Maroš Zima, s.r.o. so sídlom Vsetínska 1021/19, 064 01 Stará Ľubovňa, 2/ E. S., B..K.. N. P. O. so sídlom Š.R. X, XXX XX C., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpený JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom, so sídlom Vajnorská 55, Bratislava, 3/ A. S. s miestom podnikania XXX XX N. XXX, IČO: XX XXX XXX, o zaplatenie 2.132,93 Eur s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

Žalovaní 2/ a 3/ sú povinní zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2.132,93 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, spolu s 5,05% úrokmi z omeškania ročne zo sumy 2.132,93 Eur od 13.11.2014 s tým, že plnením ktoréhokoľvek z nich zaniká povinnosť plnenia druhého žalovaného.

Žalobcovi sa voči žalovaným 2/ a 3/ priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100,00 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou došlou na tunajší súd dňa 14.01.2015 domáhal od žalovaného 1/ zaplatenia sumy 2.132,93 Eur spolu s 5,05 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 2.132,93 € odo dňa 13.11.2014 až do zaplatenia ako aj náhrady trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia. Uvedené dôvodil tým, že motorové vozidlo Škoda Super, EČV: T. XXX G., VIN: R. v jeho vlastníctve bolo poškodené pri dopravnej nehode v obci D. spôsobenej žalovaným 1/. Danú poisťnú udalosť oznámil poisťovni B. - K. S., B..K.. a zároveň oslovil autoservis R. Q. s.r.o., IČO: XX XXX XXX, aby vypracovala cenovú ponuku poškodeného motorového vozidla. Cenová kalkulácia bola následne predložená poisťovni, ktorá sa rozhodla nahradiť mu iba sumu vo výške 6.882,07 Eur bez DPH. Motorové vozidlo bolo následne v autoservise opravené, pričom oprava bola práve z dôvodu na strane poisťovne rozdelená na dva samostatné daňové doklady, a to na faktúru č. FS14 XXXXXX zo dňa 30.07.2014, na sumu vo výške 8.258,48 Eur s DPH a faktúru č. FS14 XXXXXX zo dňa 29.07.2014, na sumu vo výške 2.146,60 Eur s DPH. Poisťovňa oznámila, že z jej strany bude uhradená suma vo výške 6.882,07 Eur, a to ako suma fakturovaná dokladom č. FS14 XXXXXX zo dňa 30.07.2014 bez DPH, znížená o spoluúčasť vo výške 344,10 Eur. Priamo na účet autoservisu tak bola uhradená poisťovňou suma vo výške 6.537,97 Eur. Poisťovňa, v ktorej bolo vozidlo poistené, zároveň oznámila dané skutočnosti poisťovni škodcu - žalovaného 1/ (E. S. B..K.. N. P. O.) listom zo dňa 07.08.2014. Poisťovňa škodcu mu listom zo dňa 09.09.2014 oznámila, že mu údajne nevznikol nárok na náhradu spoluúčasti. Z uvedeného dôvodu si od žalovaného 1/ uplatnil sumu 344,10 Eur (odrátanú z poisťného plnenie s titulu spoluúčasti na dopravnej nehode a nenahradenú poisťovňou škodcu) a sumu 1.788,83 Eur ako sumu bez dane z pridanej hodnoty fakturovanú dokladom č. FS14 171363 zo dňa 29.07.2014.

2. Žalovaný 1/ sa k predmetnej žalobe vyjadril podaním došlým súdu dňa 27.10.2015. Podanú žalobu, považuje za bezpredmetnú. Žalobca nepreukázal vznik škody, keďže z jeho návrhu ani z prílohy nevyplýva, že by z jeho strany došlo k skutočnému zaplateniu faktúry U. XXXXXX. Faktúra je obyčajnou účtovníckou výzvou k zaplateniu a preto sama o sebe nedokazuje aj samotné zaplatenie fakturovanej čiastky. Ak by aj niekedy v budúcnosti žalobca preukázal zaplatenie tejto fakturovanej sumy autoservisu, je otázna oprávnenosť všetkých nákladov a položiek, ktoré boli fakturované. Za spornú považuje výšku náhrady škody, ktorú žiada žalobca. Dôkazné bremeno spočíva na žalobcovi, aby dokázal oprávnenú výšku náhrady škody. Je rovnako povinnosťou na strane žalobcu, aby v konaní preukázal účelnosť a nevyhnutnosť všetkých nákladov na opravu. Zo žalobcovho návrhu vôbec nevyplýva oprávnenosť všetkých nákladov opravy motorového vozidla do pôvodného stavu. Ďalej uviedol, že v podmienkach SR nebýva zvykom, aby si poškodený dával vôbec opravovať motorové vozidlo poškodené v tej miere, že je poisťovňou ohodnotený ako totálna škoda. V prípadoch vzniku totálnej škody na motorovom vozidle totiž poškodený v absolútnej väčšine prípadov nedáva opravovať motorové vozidlo. V prípadoch totálnej škody (keď sa nevykonáva oprava motorového vozidla) je náhrada škody určovaná slovenskými súdmi ako rozdiel medzi cenou motorového vozidla v čase poškodenia, od ktorej sa odčíta plnenie poisťovne a hodnota poškodeného zvyšku vozidla. Súdna prax slovenských súdov jednoducho nepriznáva náhradu škody poškodenému v prípade totálnej škody na motorovom vozidle rovnajúcej sa celkovej cene opráv tohto motorového vozidla. Zároveň poukázal na judikát „Pri určení výšky škody vzniknutej poškodením použitej a čiastočne opotrebovanej veci, sa musí prihliadať na obvyklú (trhovú) cenu veci v dobe poškodenia a na rozsah poškodenia, pričom od sumy vyjadrujúcej náklady na opravu veci, sa musí odpočítať suma zodpovedajúca zhodnoteniu vozidla jeho opravou oproti pôvodnému stavu (Rc 54/2003).“

3. Na nariadenom pojednávaní zo dňa 29.10.2015 žalobca uviedol, že ku škodovej udalosti došlo z dôvodu porušenia povinnosti na strane žalovaného 1/, kedy odstránenie následkov tejto udalosti - dopravnej nehody bolo riešené opravou motorového vozidla, pričom náklady na opravu boli čiastočne hradené z poistenia a čiastočne ich znášal žalobca. V dôsledku uvedeného sa žalobca musí domáhať tohto rozdielu od žalovaného 1/. Pokiaľ existuje na strane žalovaného 1/ pochybnosť o úhrade vyúčtovaných nákladov na opravu motorového vozidla k tomuto založil do súdneho spisu dvojmo potvrdenie o vykonaní týchto úhrad. Vo vzťahu k argumentácii žalovaného 1/, že nebýva zvykom výkon opravy vozidla, u ktorého je konštatované totálne poškodenie uvádzame, že táto argumentácia je pre predmet konania úplne irelevantná. Vychádzajúc z právnej úpravy Občianskeho zákonníka má poškodený vždy právo na to, aby vec bola uvedená do pôvodného stavu a nie je viazaný interným rozhodnutím poisťovne o spôsobe likvidácie vzniknutej škody. V danom prípade žalobca pristúpil k oprave motorového vozidla. Pokiaľ žalovaný 1/ tvrdí, že súdna prax slovenských súdov nepriznáva náhradu škody v prípade totálnej škody, žiadame žalovaného 1/, aby predložil takúto judikatúru, nakoľko o nej nemáme vedomosť. Vo vzťahu k judikátu, ktorý doložil žalovaný 1/ do súdneho spisu a o ktorý opiera svoju argumentáciu, že pri náhrade škody je potrebné zohľadniť to, o čo sa zhodnotila vec poškodeného uviedol, že tento právny názor je jednak ojedinelý a jednak je dávno prekonaný. Do súdneho spisu založil nález Ústavného súdu ČR, ktorý túto otázku už riešil a na ktorý poukazujú vo svojich rozhodnutiach aj súdy SR. Vzhľadom na predmetný judikát je názoru, že pri rozhodovaní o výške škody v žiadnom prípade nie je možné zohľadňovať akékoľvek hypotetické zhodnotenie motorového vozidla o nové diely, ktoré bolo potrebné na vozidlo dodať, aby bolo uvedené do pôvodného stavu.

4. Na tomto pojednávaní právny zástupca žalovaného 1/ uviedol, že súdna prax slovenských súdov neprihliada na náhradu škody poškodenému v prípade totálnej škody rovnajúcej sa celkovej cene opráv tohto vozidla, teda iba v celkovej cene. Judikatúra slovenských súdov počnúc od 80. rokov až do roku 2012, čo mu je známe, naopak je názoru, že od celkovej ceny opráv sa musí odpočítať zhodnotenie tej poškodenej veci. Uviedol niektoré tri námatkové judikáty: rozsudok NS ČSSR R13/1985, R NS SR 5Cdo/200/2011, NS 5Cdo/89/2008. V týchto rozhodnutiach je spochybňovaný ten názor, ktorý prezentovala protistrana, že stačí iba úhrada celkových nákladov tej opravy.

5. Žalovaný 1/ na tomto pojednávaní uviedol, že si je vedomý toho, že je zodpovedný za dopravnú nehodu, ktorá sa stala dňa 17.06.2014 v obci D. s tým, že v tom čase išiel firemný autom. Bol zamestnancom firmy S. N. N., nevie, o aký podnikateľský subjekt ide, sídlo to malo vo N., aj stále má. Riešený bol policajtmi, ktorí ho navštívili v nemocnici v Q. s tým, že tu mu dali podpísať papiere a vyriešený bol blokovou pokutou. Škodovú udalosť nahlásil priamo poisťovni.

6. Vyjadrením došlým dňa 18.12.2015 žalobca reagoval na tvrdenia právneho zástupcu žalovaného 1/ na pojednávaní nasledovne. Z vyjadrenia autoservisu, ktorý opravu realizoval vyplýva, že všetky práce tvoria jeden komplex, boli účtované na dve faktúry len z dôvodu požiadaviek poisťovne a v žiadnom prípade nejde o duplicitne účtované položky. Rovnako autoservis uvádza, že pri oprave odstraňoval výlučne dôsledky havárie a do vozidla „neboli nainštalované žiadne súčiastky navyše a ani nedošlo v dôsledku vykonaných prác k žiadnemu technickému zhodnoteniu vozidla“. Ďalej má za to, že v súvislosti so žalovaným 1/ predloženými rôznymi rozhodnutiami súdnej praxe ide výlučne o prekonané právne závery tak na úrovni právnej vedy, ako aj na úrovni súdnej praxe. K tomuto vyjadreniu žalobca priložil Odpoveď autoservisu na dopyt žalobcu zo dňa 10.11.2015 ako aj súdne rozhodnutia, na ktoré sa odvoláva.

7. Žalovaný 1/ podaním došlým súdu dňa 04.01.2016 doplnil vyjadrenie k žalobe o skutočnosť, že k dopravnej nehode došlo v čase plnenia si pracovných úloh na pracovnej pozícii vodiča ako zamestnanca A. S. (N. XXX, XXX XX N., IČO: XXXXXXXX). Motorové vozidlo, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda, bolo evidované takisto na tohto zamestnávateľa. Žalovaný má za to, že tak nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom a nie je preto povinný k náhrade škody žalobcovi. Ďalej uviedol, že v čase dopravnej nehody malo podľa faktúr autoservisu predložených žalobkyňou poškodené vozidlo najazdených 321 173 km. Išlo teda o výrazne opotrebované vozidlo, pri ktorom musí byť zohľadnená amortizácia. Ďalej v súdnom konaní spochybňuje účelnosť opráv motorového vozidla žalobcu a to aj keby obe faktúry mali tvoriť jeden celok. Otázka bezdôvodného obohatenia poškodeného je u opráv opotrebovanej veci vždy legitímna.

8. Žalovaný 3/ ako v tom čase vedľajší účastník na strane žalovaného 1/ podaním došlým súdu dňa 20.01.2016 vyjadril nesúhlas so žalobným návrhom, považuje ho za neopodstatnený a ničím nepreukázaný, t.j. v celom konaní žalobca zatiaľ nepredložil žiadny relevantný dôkaz, o ktorý opiera svoj nárok. Má za to, že žalobca sa správa špekulatívne, keď sa snaží od žalovaného získať tzv. pohľadávku. Najskôr žiadal od žalovaného p. Z. S. listom zo dňa 07.11.2014 prostredníctvom svojho právneho zástupcu čiastku vo výške 3.867,11 Eur ako pohľadávku voči žalovanému, neskôr upravil svoj nárok znížením čiastky zodpovedajúcej DPH na sumu 2.132,93 Eur. Prinajmenšom je prekvapujúce, že žalobca ako podnikateľský subjekt, zastupovaný právnym zástupcom si chcel uplatniť sumu rovnajúcu sa DPH dvakrát (formou odpočtu zo strany štátu a následne i od žalovaného). Nemožno súhlasiť ani s argumentáciou žalobcu, že dve faktúry za tú istú opravu v ten istý deň vystavila autoopravovňalen z dôvodu požiadaviek poisťovne..... . Poisťovňa B. - K. S., B.K.. mala uzatvorené havarijné poistenie len so žalobcom, preto nemohla inštruovať tretiu osobu - autoopravovňu -spoločnosť R. Q.Ž., K.. Q.. X.. . Autoopravovňa je samostatný podnikateľský subjekt, vedie si účtovnú evidenciu na vlastnú zodpovednosť a v súlade s právnymi predpismi. Doklad o inštrukciách B. - SP žalobca nepredložil. Má za to, že autoopravovňa rozdelila opravu na dva samostatné doklady, preto aby upozornila žalobcu, koľko jej reálne preplatí poisťovňa B. - SP a koľko si bude musieť doplatiť za opravu sama, o čom svedčí list - Návrh na opravu motorového vozidla Škoda Superb ZA-XXXEE, zo dňa 24. 06. 2014, v ktorom bol žalobca upozornený, že čiastku nad stanovený limit poisťovne si bude musieť znášať sám. Vyslovene sa konštatuje, Keďže spoločnosť SOAR má záujem vozidlo opravovať,... . Žalobca sa teda sama napriek upozorneniam poisťovne a autoopravovne, rozhodla vykonať opravu nad limit poisťovne, išla do podnikateľského rizika, ktoré musí znášať sama, a nie je dôvod túto ťarchu prenášať na žalovaného. Spoločnosť Allianz - SP ponúkla listom zo dňa 24.06.2014 žalobcovi cenu za odpredaj použiteľných zvyškov vo výške 5.029,- Eur. Žalobca túto možnosť nevyužil. Čo sa týka samotnej výšky škody má za to, že výsledky výpočtov dvoch ničím neprepojených poisťovní dokazujúce, že výška nákladov na opravu motorového vozidla by bola neúmerne vysoká a značne by prevýšila obstarávaciu hodnotu vozidla s prihliadnutím na jeho opotrebenie (v čase nehody malo MV 5 rokov a najazdených 321173km) v čase pred dopravnou nehodou, sú dostatočným dôkazom o výške škody.

9. O procesnom návrhu žalobcu na vstup ďalších účastníkov do konania na strane žalovaného a zmenu žalobného petitu súd rozhodol uznesením č. k. 4C/11/2015-95 zo dňa 02.02.2016 tak, že výrokom I. pripustil, aby do konania na strane žalovaného ako ďalší účastníci vstúpili: E. S., B.K.. N. P. O., Š.R. X, C., IČO: XX XXX XXX ako žalovaný 2/ a A. S., s miestom podnikania N. XXX, N., IČO: XX XXX XXX ako žalovaný 3/ a výrokom II. pripustil zmenu petitu návrhu nasledovne: „Žalovaní 1/, 2/ a 3/ sú povinní zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2.132,93 Eur s 5,05% úrokmi z omeškania ročne zo sumy 2.132,93 Eur od 13.11.2014 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením ktoréhokoľvek

z nich zaniká povinnosť plnenia ostatných. Žalovaní 1/, 2/ a 3/ sú zároveň povinní nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku v prospech bankového účtu právneho zástupcu navrhovateľa vedeného v ČSOB, a.s., číslo bankového účtu XXXXXXXXXXX/XXXX s tým, že plnením ktoréhokoľvek z nich zaniká povinnosť plnenia ostatných.“

10. Na nariadenom pojednávaní zo dňa 09.03.2017 žalovaný 2/ poukázal, že v liste od R., sú vyčíslené kalkulované náklady na opravu vo výške 9.952,20 Eur s DPH. Oproti tomu poukázal na list poisťovne B. zo dňa 17.06.2014, kde oznamujú, že predpokladané náklady na opravu prevyšujú 70 % všeobecnej hodnoty vozidla. Nemyslí si, že by B. v rámci svojho rozpočtu prevýšila rapídne náklady TODOSU. To odvodzuje z toho, že ak má vychádzať zo sumy 23.000,- Eur, tak 70 % predstavuje 16.100,- Eur, a preto si nemyslí, že B. by ohodnotila opravu nad sumu 16.100,- Eur a oproti tomu R. len na 10.000,- Eur. Preto si myslí, že suma 23.000,- Eur nebola reálna cena vozidla pred nehodou. Na základe vykonaného dokazovania má zato, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, teda svoj nárok nevedel jednoznačne vyšpecifikovať čo do dôvodu a jeho výšky, preto navrhuje žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Pre prípad úspechu si uplatnil nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

11. Na tomto pojednávaní žalovaný 1/ uviedol, že dňa 17.06.2014 bol v Z., kde urobil vykládku. Volal mu šéf, aby išiel s vozidlom do F. Z., kde mal prevziať objednaný tovar. Išiel tam aj preto, lebo mal peniaze nato, aby tovar vyplatil. Keď išiel z F. Z. naspäť, zadriemal, strhol svoje vozidlo do zvodidiel, pričom zbadal, že pred ním je ďalšie vozidlo, avšak nedobrzdil a nabúral do neho. Bol zamestnaný ako vodič dodávky u žalovaného 3/ asi rok. Právny zástupca žalovaného 1/ uviedol, že sa pridrižiava svojich doterajších vyjadrení. Má zato, že žalovaný 1/ nie je vo veci pasívne vecne legitimovaný. Ak by aj súd dospel k záveru, že áno, namieta účelnosť vynaložených nákladov, a to najmä čo do nájmu dopravného prostriedku zo strany servisu R.. Pre prípad úspechu si uplatňuje nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

12. Žalobca na tomto pojednávaní uviedol, že sa pridrižiava svojich doterajších písomných a ústnych prednesov. Má zato, že žalobcovi vznikla škoda, pričom vychádza z toho, že všetci traja žalovaní sú vo veci pasívne vecne legitimovaní, či už na základe priameho škodového vzťahu, alebo z titulu poistenia. V konaní sa preukázalo, že išlo o účelne vynaložené náklady, o čom svedčí správa servisu. Na základe uvedeného žiada, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, a pre prípad úspechu si uplatňuje nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

13. Súd rozsudkom č.k. 4C/11/2015-125 zo dňa 06.04.2017 uložil povinnosť žalovaným 2/ a 3/ zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.755,53 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, spolu s 5,05% úrokmi z omeškania ročne zo sumy 1.755,53 Eur od 13.11.2014 s tým, že plnením ktoréhokoľvek z nich zaniká povinnosť plnenia druhého žalovaného. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Na odvolanie strán sporu odvolací súd rozsudkom č.k. 19Co/184/2018-233 zo dňa 11.09.2019 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá, vo vzťahu k žalovanému 1/ potvrdil. Vo výroku o náhrade trov žalovaného 1/ rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením potvrdil. Vo zvyšnej časti rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozhodnutie odôvodnil tým, že vo vzťahu k zamietnutiu žaloby proti žalovanému 1/ žalobca v odvolaní neuviedol žiadne konkrétne dôvody, pre ktoré považuje tento výrok (jeho časť týkajúcu sa žalovaného 1/) za nesprávny. Odvolacie dôvody týkajúce sa žalovaného 1/ uvádzal len vo vzťahu k trovám konania. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je viazaný nielen rozsahom, ale aj dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), pričom na doplnenie odvolacích dôvodov sa odvolateľ nevyzýva (§ 373 ods. 1 CSP), odvolací súd nemohol vecne preskúmať zamietajúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie v tejto časti (vo vzťahu k žalovanému 1/). Vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP) vo vzťahu k tejto časti rozsudku odvolací súd nezistil. Preto odvolací súd zamietajúci výrok vo vzťahu k žalovanému 1/ potvrdil ako vecne správny. Pokiaľ ide o zamietnutie žaloby vo vzťahu k žalovanému 2/ a 3/ vo zvyšnej časti (v časti týkajúcej sa nákladov na zapožičanie náhradného vozidla), žalobca v odvolaní správne poukázal na to, že súd prvej inštancie pred vydaním rozsudku neuviedol skutkové posúdenie veci (na rozdiel od žalobcu odvolací súd má za to, že nejde o právne, ale o skutkové posúdenie) v tom zmysle, že náklady na zapožičanie náhradného vozidla (resp. ich účelnosť) považuje za skutočnosť, ktorá by bola medzi stranami sporná. Naopak, na pojednávaní dňa 9.3.2017 výslovne uviedol, že sa mu žaloba javí ako dôvodne podaná, čo prakticky znamená uznanie všetkých skutkových tvrdení žalobcu za preukázané. Ak súd napokon v rozsudku

žalobu čiastočne zamietol, bolo toto rozhodnutie prekvapivé a takýmto postupom súd prvej inštancie znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva, najmä právo uviesť svoje tvrdenia a na základe postoja súdu (vyjadrenia k skutkovým tvrdeniam a predbežného právneho posúdenia podľa § 181 ods. 2 CSP) prípadne označiť alebo predložiť (ďalšie) dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Tento nedostatok nebolo možné napraviť v odvolacom konaní najmä vzhľadom k tomu, že bolo potrebné vec vrátiť súdu prvej inštancie z iných dôvodov, uvedených nižšie, preto odvolací súd (aj) v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušil. Odvolací súd považuje za vhodné uviesť k veci aspoň to, že prenájom obdobného vozidla ako vozidlo poškodené pri dopravnej nehode, je potrebné považovať za nevyhnutný dôsledok nepojazdnosti vozidla po dopravnej nehode minimálne do momentu vyplatenia náhrady škody (resp. poistného plnenia), keď už si poškodený môže za takto vyplatenú náhradu zaobstarať iné vozidlo. Je samozrejmé, že nájomné nesmie byť neprimerané. Dôkazné bremeno k tomu, že náklady na zapožičanie náhradného vozidla boli neprimerané, resp. že zapožičanie náhradného vozidla nebolo (z akýchkoľvek dôvodov) v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou, znáša ten, kto takúto skutočnosť tvrdí. K odvolaniu žalovaných 2/ a 3/ a k vyjadreniam žalobcu k týmto odvolaniam považuje odvolací súd za potrebné v prvom rade uviesť, že za skutočnú škodu vzniknutú v dôsledku poškodenia vozidla pri dopravnej nehode je možné považovať buď náklady na uvedenie vozidla do pôvodného stavu (pričom namontovanie nových náhradných dielov, pokiaľ majú len nahradiť pôvodné, pri dopravnej nehode poškodené diely, nemožno považovať za zhodnotenie vozidla - porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Obdo 48/2012) alebo (v prípade tzv. totálnej škody) všeobecnú hodnotu vozidla v čase bezprostredne pred dopravnou nehodou podľa toho, ktorá suma je menšia. Inštitút tzv. totálnej škody zodpovedá ustanoveniu § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa škoda nahrádza uvedením do pôvodného stavu (na požiadanie poškodeného) len vtedy, ak je to možné a účelné. Ak by náklady na opravu vozidla (uvedenie vozidla do pôvodného stavu) boli vyššie než všeobecná (t. j. trhovú) hodnota vozidla bezprostredne pred dopravnou nehodou, bolo by neúčelné (nehospodárne) trvať na oprave vozidla. Pokiaľ žalobca vo vyjadrení k odvolaniam uviedol, že poskytnutá náhrada škody musí umožniť primeranú obnovu poškodeného majetku tak, aby ho poškodený mohol užívať v takej miere a takým spôsobom, ako pred jeho poškodením, odvolací súd uvádza, že zaplatenie všeobecnej hodnoty vozidla bezprostredne pred dopravnou nehodou túto požiadavku spĺňa, keďže umožňuje poškodenému zaobstarať si za vyplatenú náhradu vozidlo s približne rovnakými vlastnosťami (značka a typ vozidla, jeho vek, ojazdenosť a pod.), aké malo jeho vozidlo pred nehodou. Odpočítanie hodnoty tzv. použiteľných zvyškov je v takom prípade akceptovateľné len vtedy, ak povinný subjekt (škodca resp. poisťovňa) súčasne tieto tzv. použiteľné zvyšky od poškodeného odkúpi alebo zariadi ich odkúpenie inou osobou za sumu odpočítanú od hodnoty vozidla v čase bezprostredne pred nehodou. Zdá sa, že v posudzovanej veci tomu tak bolo, keď poisťovňa B. - K. S. listom z 24.06.2014 ponúkla žalobcovi sprostredkovanie odpredaja použiteľných zvyškov. To, že žalobca túto ponuku nevyužil a rozhodol sa pre (podľa poisťovní neúčelnú) opravu, je na jeho rozhodnutí, nemôže to však byť na ťarchu žalovaných. V posudzovanej veci žalobca uplatnil náhradu škody preplatením nákladov na opravu vozidla, kým žalovaní 2/ a 3/ tvrdili, že išlo o tzv. totálnu škodu, a teda náhrada škody spočíva v zaplatení všeobecnej hodnoty vozidla v čase bezprostredne pred dopravnou nehodou. Pri takto zásadne rozdielných skutkových tvrdeniach strán bolo na žalobcovi, aby preukázal, že jeho výber spôsobu náhrady škody zodpovedal požiadavke účelnosti podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka. To bolo možné len tak, že sa náklady na opravu vozidla porovnajú so všeobecnou hodnotou vozidla v čase bezprostredne pred dopravnou nehodou. O takéto porovnanie sa súd prvej inštancie aj pokúsil, avšak v tejto časti je jeho rozsudok zmätočný, keď na jednej strane uvádza, že cena vozidla žalobcu pred dopravnou nehodou bola sporná, na druhej strane však neuvádza, ako túto spornosť odstránil, resp. z akej ceny (hodnoty) vozidla pred dopravnou nehodou vychádzal a z akého dôvodu. Možno sa len domnievať (keďže to v odôvodnení rozsudku nie je výslovne uvedené), že súd prvej inštancie za všeobecnú hodnotu vozidla v čase bezprostredne pred dopravnou nehodou považoval sumu 23.081,67 eur, ktorú poisťovňa B. - K. S. označila v liste žalovanému 2/ zo 7.8.2014 za "východiskovú hodnotu vozidla". Žalovaní 2/ a 3/ vo svojich odvolaniach v zásade zhodne namietali spôsob ohodnotenia poškodeného vozidla resp. to, že nebola zistená (a žalobcom ani tvrdená) hodnota vozidla v čase pred nehodou. V tomto odvolací súd so žalovanými 2/ a 3/ súhlasí - jednak z dôvodu (ako už bolo uvedené vyššie), že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku neuviedol ním ustálenú hodnotu vozidla v čase pred nehodou, pričom išlo o podstatnú skutkovú okolnosť podstatnú pre rozhodnutie vo veci, a jednak z dôvodu, že ak mal súd prvej inštancie za ustálenú všeobecnú cenu 23 081,67 eur, išlo by nesprávne skutkové zistenie. Nemožno totiž stotožňovať pojmy "východisková hodnota vozidla" a "všeobecná hodnota vozidla v čase (bezprostredne) pred dopravnou nehodou". Za "východiskovú hodnotu vozidla" sa totiž vo všeobecnosti považuje predajná cena nového vozidla (vyplýva to z informácií

bežne dostupných na internete, ale okrem iného aj z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku), kým pre rozhodnutie o tom, ktorý zo spôsobov náhrady škody (náhrada nákladov na opravu alebo náhrada všeobecnej hodnoty vozidla v čase pred dopravnou nehodou) je účelný, sa vychádza zo všeobecnej hodnoty vozidla v čase bezprostredne pred dopravnou nehodou, teda z hodnoty zohľadňujúcej vek, technický stav a ďalšie parametre vozidla. V dôsledku takto nesprávne zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie tiež nesprávne právne posúdil dôkazné bremeno. Totiž za situácie, kedy by z vykonaných dôkazov (v tomto prípade najmä listí založených v spise, s ktorými boli strany oboznámené) skutočne vyplývala všeobecná hodnota vozidla v čase pred nehodou vo výške 23.081,67 eur, dôkazné bremeno na preukázanie opaku by zaťažovalo tú stranu, ktorá tvrdí, že skutočná hodnota vozidla v čase pred nehodou bola iná. Keďže však všeobecná hodnota vozidla v čase pred dopravnou nehodou z listín založených v spise (ani z iných doposiaľ vykonaných dôkazov) nevyplýva, dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu, ako bolo uvedené vyššie, v bode 19 tohto odôvodnenia - žalobca je povinný preukázať, že postup náhrady škody zvolený žalovaným 3/ nebol správny (resp. že žalobcova voľba uviesť vozidlo do pôvodného stavu predstavovala účelný spôsob náhrady škody s odkazom na ustanovenie § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Vzhľadom na vyššie uvedené považoval odvolací súd odvolania žalovaných 2/ a 3/ za dôvodné. Súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne vec posúdil, pričom tento nedostatok vzhľadom na potenciálny rozsah dokazovania nebolo účelné naprávať v odvolacom konaní, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v prvom (vyhovujúcom) výroku zrušil. K odvolacej námietke žalovaného 3/, že k škode došlo úmyselným konaním žalovaného 1/ a že žalovaný 3/ nemohol dopravnej nehode zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, odvolací súd uvádza, že úmyselné konanie žalovaného 1/ v konaní nebolo preukázané a skutočnosť, že sa v dôsledku mikrospánku nevenoval dostatočne vedeniu vozidla, resp. že pri pociťovaní únavy neodstavil vozidlo, nemôže byť bez ďalšieho považovaná za (hoci nepriamy) úmysel. Súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého škoda spôsobená osobou použitou na činnosť inej fyzickej alebo právnickej osoby (v tomto prípade škoda spôsobená zamestnancom pri výkone práce pre zamestnávateľa) sa považuje za škodu spôsobenú samotným zamestnávateľom, nie zamestnávateľom aj zamestnancom spoločne, preto nie je možné aplikovať ustanovenie § 438 Občianskeho zákonníka, ako to tvrdil žalovaný 3/. Okrem toho v zmysle § 428 Občianskeho zákonníka sa prevádzkovateľ vozidla nemôže zbaviť zodpovednosti, ak škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke, pričom je zrejme, že aj dopravná nehoda spôsobená mikrospánkom vodiča počas jazdy má pôvod v prevádzke vozidla. Ustanovenie druhej vety citovaného § 428 (zbavenie sa zodpovednosti vynaložením všetkého úsilia, ktoré možno požadovať) sa v takom prípade nepoužije, keďže toto ustanovenie začína slovom "Inak...", teda je použiteľné len v prípade, ak nejde o okolnosti uvedené v prvej vete. Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu proti opravnému uzneseniu, aj keď súd prvej inštancie v poučení o opravnom prostriedku uviedol, že proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné, odvolací súd považoval odvolanie za prípustné podľa § 357 písm. f) CSP, keďže opravné uznesenie vydal súd prvej inštancie po tom, čo žalobca v odvolaní a žalovaný 1/ v písomných vyjadreniach k odvolaniam žalobcu a žalovaných 2/ a 3/ namietali zmätočnosť výrokov o náhrade trov konania, popísali, v čom vidia ich nesprávnosť a žiadali o ich nápravu, čo je možné podľa obsahu považovať za návrh na opravu týchto výrokov. Žalobca v odvolaní proti opravnému uzneseniu uviedol, že ho podal z opatrnosti, pre zachovanie účinkov už skôr podaného odvolania proti rozsudku aj vo vzťahu k výrokom, ktoré boli opravované opravným uznesením. Voči samotnému vydaniu opravného uznesenia, jeho dôvodom a jeho obsahu však žalobca nenamietal, v odvolaní proti opravnému uzneseniu len zopakoval odvolacie dôvody uvádzané už v odvolaní proti rozsudku. Výrok rozsudku, ktorým bol žalovanému 1/ priznaný nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, bol opravným uznesením doplnený o označenie subjektu, ktorý je povinný tento nárok žalovanému 1/ uspokojiť. Tento subjekt vyplýval z podstaty veci - na náhradu trov konania musí byť zaviazaná protistrana, pričom je zrejme, že žalovaný 1/ (tak ako ostatní žalovaní) stál v spore proti žalobcovi, teda protistranou žalovaného 1/ je žalobca. Preto odvolací súd považoval výrok opravného uznesenia týkajúci sa trov žalovaného 1/ za vecne správny a potvrdil ho ako súčasť výroku rozsudku. Vzhľadom na zamietnutie žaloby vo veci samej vo vzťahu k žalovanému 1/ (ktoré odvolací súd potvrdil) považoval odvolací súd za správny aj výrok rozsudku (v znení opravného uznesenia) o trovách žalovaného 1/. Súd prvej inštancie vychádzal zo správneho skutkového zistenia, že žalovaný 1/ bol vo veci samej plne úspešný a správne aplikoval ustanovenia § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca v odvolaní navrhol z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznať žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania (§ 257 CSP), pričom dôvody hodné osobitného zreteľa videl v tom, že žalovaný 1/ sám zamĺčovaním podstatných skutočností pre uplatnenie nároku na náhradu škody zapríčinil, že bol žalovaný miesto svojho zamestnávateľa a že žalobca nemohol inak zistiť, že za škodu zodpovedá

žalovaný 3/. K tomu odvolací súd uvádza, že žalobca resp. osoba, ktorá v mene žalobcu vyplňala správu o nehode, musela vedieť, že držiteľom vozidla, ktoré viedol žalovaný 1/ ako vodič, bol žalovaný 3/, teda neobstojí námietka žalobcu, že neexistujú verejné registre, z ktorých by mohol tieto skutočnosti zistiť. Pritom nie je podstatný pracovnoprávny vzťah (ktorý naozaj nemožno zistiť zo žiadnych verejných registrov), ale skutočnosť, že žalovaný 3/ ako držiteľ vozidla - podnikateľ v oblasti dopravy "použil" (§ 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka) žalovaného 1/ ako vodiča pri tejto svojej podnikateľskej činnosti (pričom predmet podnikania žalovaného 3/ bolo možné zistiť z verejne dostupného živnostenského registra). Odvolací súd pripúšťa, že za určitých okolností by za škodu zodpovedal resp. spoluzodpovedal vodič vozidla (§ 430 Občianskeho zákonníka), ide však o výnimočné okolnosti a teoretická možnosť, že by takéto okolnosti nastali, nezbavuje žalobcu procesnej zodpovednosti za nedôvodne podanú žalobu proti žalovanému 1/. Za nedôvodné považuje odvolací súd aj tvrdenie žalobcu, že žalovaný 1/ zamlčoval podstatné skutočnosti. Na prvom pojednávaní (29.10.2015) žalovaný 1/ síce povedal, že si je vedomý zodpovednosti za dopravnú nehodu (to však neznamená, že mal na mysli občianskoprávnu zodpovednosť za škodu, ako sa to snaží interpretovať žalobca, skôr išlo o priznanie si priestupkovej zodpovednosti), súčasne však (v tej istej vete) vyhlásil, že v tom čase išiel firemným autom. Správanie žalovaného 1/ teda nemožno hodnotiť ako také, ktoré by dávalo žalobcovi dôvod domnievať sa, že za škodu zodpovedá žalovaný 1/. Odvolací súd preto nepovažoval dôvody hodné osobitného zreteľa za dané, a preto napadnutý výrok rozsudku o trovách žalovaného 1/ (v spojení s opravným uznesením) potvrdil ako vecne správny. Výroky o trovách konania žalobcu (proti žalovaným 2/ a 3/) a žalovaných 2/ a 3/ (proti žalobcovi) odvolací súd zrušil súčasne so zrušením rozsudku vo veci samej v častiach týkajúcich sa žalovaných 2/ a 3/. Pre úplnosť odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že sa stotožňuje so stanoviskom, ktoré citoval žalobca v odvolaní (komentár k § 255 CSP), že niet rozumného dôvodu, aby si strany v prípade čiastočného úspechu hradili trovy konania navzájom. Je potrebné, aby súd tú časť, ktorá sa prekrýva, odpočítal, teda aby súd vypočítal tzv. čistý úspech tej strany, ktorá bola v konaní vo veci samej úspešnejšia (odpočítaním úspechu strany, ktorá bola menej úspešná, od úspechu strany, ktorá bola úspešnejšia) a o nároku na náhradu trov konania rozhodol len vo vzťahu k tejto prevyšujúcej časti. Tento postup je podľa odvolacieho súdu správny a spravodlivý aj v prípade, ak by základná výška trov strán nebola rovnaká (napr. ak je jedna strana zastúpená advokátom a druhá nie). Na korigovanie prípadnej nesprávnosti, ktorá by takto mohla vzniknúť, slúži ustanovenie § 256 ods. 2 CSP a prípadne § 257 CSP. V ďalšom konaní vo veci samej súd prvej inštancie, viazaný právnym názorom vyjadreným v tomto rozsudku, umožní obom stranám, aby sa vyjadril k všeobecnej hodnote vozidla v čase bezprostredne pred dopravnou nehodou (v porovnaní s nákladmi na opravu, ktoré v tomto konaní uplatňuje žalobca) a k nákladom na zapožičanie náhradného vozidla, prípadne aby na podporu svojich tvrdení predložili alebo navrhli dôkazy, na základe toho vyhodnotí, či oprava, pre ktorú sa žalobca rozhodol, zodpovedala požiadavke účelnosti podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka a takisto či náklady na zapožičanie náhradného vozidla boli účelne vynaložené (najmä či cena za zapožičanie náhradného vozidla zodpovedala bežnej trhovej cene) a následne vo veci opätovne rozhodne. Keďže vo vzťahu k žalovanému 1/ sa týmto rozsudkom konanie končí, odvolací súd v súlade s § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP rozhodol o trovách odvolacieho konania medzi žalobcom a žalovaným 1/. Žalovaný 1/ bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu v zmysle § 255 ods. 1 CSP patrí proti neúspešnému žalobcovi (odvolateľovi) nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O návrhu žalobcu na nepriznanie náhrady trov žalovanému 1/ z dôvodov hodného osobitného zreteľa platí to isté, čo už bolo uvedené vyššie vo vzťahu k trovám konania pred súdom prvej inštancie. Vzhľadom na zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie vo zvyšnej časti rozhodne o trovách odvolacieho konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanými 2/ a 3/ (ako o súčasť celkových trov konania) súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

14. Súd sa oboznámil s podaniami strán sporu spolu s prílohami, výsluchom žalovaného 1/ na nariadenom pojednávaní, pričom zistil nasledovný skutkový stav veci:

15. Dňa 17.06.2014 v obci D. došlo k dopravnej nehode, pri ktorej došlo poškodeniu vozidla žalobcu - Škoda Superb, EČV: T. XXX G., N.: R.. Predmetnú dopravnú nehodu spôsobil žalovaný 1/ (bol uznaný z priestupku) ako vodič dopravného prostriedku, pričom prevádzkovateľom tohto vozidla bol žalovaný 3/. Žalovaný 1/ ako zamestnanec bol v čase dopravnej nehody v pracovnom pomere so žalovaným 3/ ako zamestnávateľom. Žalovaný 1/ uviedol, že dňa 17.06.2014 bol v Z., kde urobil výkladu. Volal mu šéf, aby išiel s vozidlom do F. Z., kde mal prevziať objednaný tovar. Keď išiel z F. Z. naspäť, zadriemal, strhol svoje vozidlo do zvodidiel, pričom zbadal, že pred ním je ďalšie vozidlo, avšak nedobrzdil a nabúral

do neho. Bol zamestnaný ako vodič dodávky. Pre žalovaného 3/ pracoval asi 1 rok, išlo o jeho bežný pracovný deň.

16. Žalobca mal svoje vozidlo havarijne poistené v poisťovni B. - K. S., u ktorej sa likvidovala poistná udalosť. Poisťovňa B. v liste zo dňa 19.06.2014 oznámila žalobcovi, že vozidlo budú likvidovať ako totálnu škodu. V liste zo dňa 24.06.2014 oznámila žalobcovi, že hodnota použiteľných zvyškov motorového vozidla bola stanovená trhom a vyčíslená v sume 5.029,- Eur. Zároveň žalobcovi oznámila, že v prípade záujmu žalobcu sprostredkuje odpredaj použiteľných zvyškov. Žalobca túto možnosť nevyužil.

17. Autoservis R. Q. K..Q..X.. listom zo dňa 24.06.2014 oznámil žalobcovi, že kalkulované náklady na opravu sú 9.952,20 Eur s DPH.

18. Motorové vozidlo bolo v autoservise R. Q. s.r.o. opravené, pričom oprava bola z dôvodu požiadavky poisťovne B. rozdelená na dva samostatné daňové doklady, a to: faktúra č. FS14 171375 zo dňa 30.07.2014, na sumu vo výške 8.258,48 Eur s DPH a faktúra č. FS14 171363 zo dňa 29.07.2014, na sumu vo výške 2.146,60 Eur s DPH.

19. Poisťovňa B. oznámila žalovanému 2/ listom zo dňa 06.08.2014, že škodu na vozidle likvidovali podľa doložených dokladov za opravu.

20. Poisťovňa B. oznámila žalovanému 2/ listom zo dňa 07.08.2014, že ako východiskovú hodnotu vozidla použili sumu 23.081,67 Eur a z titulu havarijného poistenia vyplatili žalobcovi 6.537,97 Eur. S poukazom na § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka si uplatnili náhradu škody do výšky poistného plnenia vo výške 6.537,97 Eur. Zároveň požiadali o poukázanie odpočítateľnej spoluúčasti 344,10 Eur žalobcovi, ktorá nebola uhradená z havarijného poistenia.

21. Žalovaný 2/ listom zo dňa 09.09.2014 oznámil žalobcovi, že v rámci ich šetrenia skutočná škoda predstavuje sumu 5.756,83 Eur, t.j. menej ako plnenie z havarijného poistenia, preto žalobcovi nevznikol nárok na náhradu odpočítateľnej spoluúčasti. Poukázali, že vykonanou opravou došlo k zhodnoteniu motorového vozidla.

22. Autoservis R. Q. K..Q..X.. v liste zo dňa 10.11.2015 oznámil žalobcovi, že odstraňovali sa výlučne následky havárie. Do vozidla neboli nainštalované žiadne súčiastky navyše a ani nedošlo v dôsledku vykonaných prác k žiadnemu technickému zhodnoteniu vozidla. Z pohľadu ich servisu motorové vozidlo nevykazovalo žiadne také poškodenia, ktoré by zjavne nesúviseli s charakterom dopravnej nehody ako im bol známy.

23. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaná suma sa skladá z neuhradenej 5 % spoluúčasti vo výške 344,10 Eur a z neuhradenej opravy poisťovňou B. z titulu havarijného poistenia, ktorú vykonala firma R. Q., K..Q..X., a to vo výške 1.788,83 Eur bez DPH, krytá faktúrou č. U. zo dňa 29.07.2014, splatná dňa 12.08.2014. Sporným ostalo, aká bola cena vozidla žalobcu pred dopravnou nehodou a či došlo k účelne vynaloženým nákladom za zapožičanie náhradného vozidla za odplatu vo výške 377,40 Eur počas opravy poškodeného vozidla.

24. Žalobca po vrátení veci odvolacím súdom predložil znalecký posudok č. 16/2019 P. B. L. zo dňa 22.10.2019, z ktorom znalec uviedol, že všeobecná hodnota vozidla žalobcu ku dňu 06.11.2014 bola vo výške 11.226,- Eur s DPH.

25. Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

26. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

27. Podľa ods. 2 cit. zák. škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

28. Podľa § 420a ods. 1 písm. a) cit. zák. škoda je spôsobená prevádzkovou činnosťou, ak je spôsobená činnosťou, ktorá má prevádzkovú povahu, alebo vecou použitou pri činnosti.

29. Podľa § 427 cit. zák. fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

30. Podľa § 440 cit. zák. kto zodpovedá za škodu spôsobenú zavinením iného, má proti nemu postih.

31. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

32. Podľa § 517 ods. 2 cit. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Na základe vykonaného dokazovania, riadiac sa názorom odvolacieho súdu, súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh je v tomto štádiu konania dôvodný. V otázke zodpovednosti za škodu žalovaného 2/ a 3/ súd dospel k záveru, že táto je daná, pričom v konaní žalobca uniesol dôkazné bremeno v tom, že oprava vozidla nesmerovala k jeho technickému zhodnoteniu, ale k obnove stavu vozidla, ktorý tu bol pred škodovou udalosťou, o čom svedčí písomne vyjadrenie B. R. Q. K..Q..X., ktorý realizoval opravu. Žalobca v konaní preukázal, že v čase pred vznikom dopravnej nehody bola všeobecná hodnota vozidla žalobcu vo výške 11.226,- Eur s DPH, pričom náklady na opravu tohto vozidla boli vo výške 9.952,20 Eur s DPH, teda išlo o účelne vynaložené náklady, ktoré neprevyšovali hodnotu tohto vozidla. Námetka, že išlo o neúčelnú opravu, by súd akceptoval len vtedy, ak by sa v konaní preukázalo, že poistné plnenie z havarijného poistenia by sa riešilo ako totálna škoda a výška poistného plnenia pre takýto prípad by predstavovala sumu viac ako 6.197,- Eur (všeobecná hodnota vozidla, t.j. 11.226 Eur - hodnota zvyškov, t.j. 5.029,- Eur). V tomto smere dôkazné bremeno leží na žalovaných, ktorí v konaní nepreukázali, že by v prípade totálnej škody bola náhrada poistného plnenia vyššia ako 6.197,- Eur. Žalovaný 2/ výšku škody na vozidle žalobcu stanovil na sumu 5.756,83 Eur, teda ak by sa žalobca rozhodol pre takýto postup, nedošlo by k celkovej náhrade škody, pretože žalobca by získal len sumu 10.785,83 Eur (hodnota zvyškov, t.j. 5.029,- Eur + kompenzácia škody, t.j. 5.756,83 Eur).

35. Čo sa týka uplatnených nákladov za požičanie motorového vozidla, súd konštatuje, že prenájom obdobného vozidla je potrebné považovať za nevyhnutný dôsledok nepojazdnosti vozidla po dopravnej nehode, minimálne do momentu vyplatenia náhrady škody (resp. poistného plnenia), keď už si poškodený môže za takto vyplatenú náhradu zaobstaráť iné vozidlo. Je samozrejmé, že nájomné nesmie byť neprimerané. Dôkazné bremeno k tomu, že náklady na zapožičanie náhradného vozidla boli neprimerané, resp. že zapožičanie náhradného vozidla nebolo (z akýchkoľvek dôvodov) v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou, znáša ten, kto takúto skutočnosť tvrdí. Žalovaní 2/ a 3/ voči tomuto nároku nevzniesli žiadne konkrétne námietky ani nepredložili žiadne relevantné dôkazy o tom, že žalobca sa správal neekonomicky alebo na škodu žalovaných. Z týchto dôvodov súd považoval aj v tejto časti žaloby nárok za preukázaný.

36. Keďže nedošlo k dobrovoľnému a včasnému plneniu zo strany žalovaných 2/ a 3/, súd ich rozsudkom zaviazal na úhradu dlžnej istiny (suma sa skladá z neuhradenej 5 % spoluúčasti vo výške 344,10 Eur a z neuhradenej opravy poisťovňou B. z titulu havarijného poistenia, ktorú vykonala firma R. Q., K..Q..X.,

a to vo výške 1.788,83 Eur bez DPH), spolu príslušenstvom, ktoré bolo určené v súlade s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z., platného v rozhodnom čase.

37. Súd nerozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného 3/ z dôvodu, že neboli splnené predpoklady v zmysle § 276 C.s.p. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že súd nevykonal nové znalecké dokazovania ohľadom stanovenia všeobecnej hodnoty vozidla žalobcu, nakoľko žalovaný 2/ tento návrh predniesol až na poslednom pojednávaní (sudcovská koncentrácia) a neuviedol žiadne okolnosti alebo relevantné námietky, ktoré by boli spochybnili žalobcom predložený znalecký posudok.

38. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1, v spojitosti s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100,00 %.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).